

Az elköteleződés ünnepe Manilában

5. Házassági évforduló!

Nagy öröm az alapításának 20. évfordulóját ünneplő ACAY misszió számára és nagy ajándék a Filippi nép számára testvéreink házasságkötése:

Edward & Carlota
Michael & Abigaël
Jericho & Joy
Rhod & Rachel
Romeo & Riza

«A semmiből érkeztem. Sehonnainak éreztem magam. Egy széttört családból származom, amelynek tagjai eltávolodtak egymástól. Egy olyan helyről jövök, ahol el sem tudnád képzelni az életedet egy pillanatig sem. Gyötrelmes életem volt. Könnyen meglehet, hogy engem hibáztatnál, még le is szidnál. Ma már sokak számára tudok inspirációt nyújtani. Az ACAY misszió építette fel újra az életemet. Annnyira büszke vagyok rá, hogy ehhez a családhoz tartozom! Ezért válhattam különleges emberré!» Rhod

Marseill-ben ünnepeltük a misszió az életünkre gyakorolt hatását.

Önkénteseink több generációja gyűlt össze, hogy áttekinthessék, milyen hatást gyakorolt személyes életünkre, párkapcsolatunkra, családi életünkre és szakmai életünkre az ACAY misszió. A hétvége szentmisével zárult, melyet Monsignor JP Ellul mutatott be a Szent Szív Bazilikában.

Köszönet támogatóinknak!

Basilique du Sacré Cœur de Marseille
Pairie de Jonschwil

Cette Newsletter est imprimée et envoyée par DRECA

2017. November

Részlet a Jézusról nevezett Sophie nővérnek a misszió fennállásának 20. évfordulója alkalmából írott üzenetéből:

«Kedves Barátaink!

Miközben azon töprengtem, mit is kellene mondanom nektek ma délután, az első, ami eszembe és szívembe ötlött, hogy „semmit sem volt, mikor elkezdődött”, „a **semmiből** indultunk el”. Amikor 1997. október 17-én felszállt a gépünk a Marseille-i repülőtérre, csak a bőröndjeink voltak, melyeket a kezünkben cipeltünk és a mélyszégyen meggyőződés, mely szilárdan gyökerezett a szívünkben: Isten hívását követtük, mely a két évvel ezelőtti Ifjúsági Világtalálkozó alatt itt visszhangzott a lelkemben. Ez a hívás maradt meg annak biztosítékaként számunkra, hogy amin dolgozunk, nem csupán emberi kéz munkája. Ezt a bizonyosságot érzem a mai napig.

Egy keleti közmondás szerint „Isten dolgozik, de az ember izzad meg tőle.” Nekem is be kell vallanom, hogy ez így van, mi is rengeteget izzadtunk. Egészen lenyűgöző számomra visszaemlékezni a kezdeti idők „nincstelenségére”, mert mindig, amikor valamilyen élet születésénél jelen lehetünk – legyen az emberi élet, vagy egy vállalkozás, misszió –, az elején még van egy kiforratlan, törekény, parányi, csenevész állapot. De a gének rendkívüli életerőt hordoznak, azt az életerőt, amelyet az Úr merészen a mi gondoskodásunkra és szabadságunkra bízott. Ebbe a kicsinyiségbe vetett hit magában hordozza az óriásivá terebélyesedés lehetőségét. Ebbe a kicsinyiségbe vetett hit által – mi közben a mindennapok gondjaival is meg kellett küzdenünk –, titokzatos módon a jövő pedagógiai megközelítéseinek alapjait vetettük meg.

Bármennyire is a szívünk mélyéig megérintett minket kezdetben a filippinok mosolya, az itt élők kedvessége, hamar nyilvánvalóvá vált számunkra a mosolyuk mögött meghúzódó drámai helyzet. Így hamar arra a belátásra jutottunk, hogy meg kell próbálnunk megérteni és megkeresni a megoldásokat a fiatalok életét érintő kulturális és társadalmi problémákra.

Az ACAY misszió lépésről lépésre fejlődött és vált egyre inkább érettebbé.

- **Kezdetben az együttérzésünket, irgalmasságunkat tudtuk kifejezni feléjük, és igyekeztünk vigasztalást nyújtani nekik.** Az School of Life (Élet Iskolája) volt az a terep, ahol az együttérzésünk, könyörületünk a biztonságerzet és a gyengédség formájában öltött testet számunkra. Ebben a légkörben érthettük meg ezeknek a mi fiataljainknak elborzasztó és sokarcú ínségét, nyomorát. És ez még nem minden...

- **A könyörületből, ami lehajol a másikhöz, tovább kellett lépni: fel is kellett őket emelkedni.** A szív irgalmasságát igyekeztünk bevezetni a felelősség kultúrájába, hogy az rendszert és emberséget vigyen a családi légkörbe, s ezáltal tovább segítsen az önállóság felé. Az ACAY Second Chance (Második Lehetőség) programot épp azért indította el, hogy segítse a fiatalokat visszailleszkedni a családjukba. És még ez sem minden...

- **A könyörületességnek, ami lehajol és felemel, tovább kellett fejlődnie, hogy társadalmi változást idézzen elő.** Ezeknek a változásoknak elsődlegesen és természetes módon a társadalom alapját képező családban kellett életre kelniük. A Family Program (Családos Program) katalizátorként hatott több száz fiatal életében, szüleikkel való kapcsolatuk átalakulására. Ez az átalakulás csak úgy következhetett be, hogy először is a szülőket kellett arra rávezetni: engesztelődjenek ki saját magukkal, saját traumatikus múltjukkal és sebzettségeikkel, melyek sok esetben máig sem gyógyultak be.

- **A „társadalmi változás” a családokkal kezdődött és magával hozott egy új dimenziót taclobani misszióinkban,** melyet rendkívül mértékben sújtott a Haiyan tájfun 2013 novemberében. Meglátogattuk, és felkaroltuk Sta Cruz faluját, amelynek lakosságának fele eltűnt a vihar okozta áradás hullámai között. Együttműködünk a falu elöljáróival és a hatóságokkal. Támogató partnereink segítségével köszönhetően elindíthatunk jövedelemtermelő tevékenységeket ottani emberek szakértelmének és tehetségének bevonásával. Az édesapák a munkaejüköt adták, az édesanyák pedig a Sto Niño épületében lévő Day Care Centerben (Nappali Ápolási Központ) tevékenykedtek, kialakítva ezzel a fiatalok és gyerekek közösségét is.

- **Ma, húsz év elteltével egy további út is feltárul előttünk.**

Ez titokzatos módon találkozik más, angol nyelvű társaságok és cégek önkénteseket szervező tevékenységével is. Az ACAY évekként ezelőtt a következő víziót fogalmazta meg: „legyünk a társadalmi felelősségvállalást előidéző könyörületesség és segítség modellje”.

Új fejezetet nyithattunk Laurent és Christin Marseill-be történt megérkezésével. Ami idővel a mélységekben szerényen kezdett megmutatkozni, az most úgy tűnt, válasz lesz egy másik ország szükségleteire. Személy szerint nekem pedig azért is volt ez rendkívüli, mert az én országomról és az én városomról, Marseille-ről volt szó. Ahogy a szólás tartja „Marseille-ben minden sokkal vidámabb!”, de a valóság az, hogy a bűnözés rendkívüli mértéket ölt. Az a szívélyes fogadtatás, amelyben a börtönparancsnok részesített minket, kitérte a kaput ezelőtt a formáció előtt, amelyet a Fülöp-szigetekről hoztak, amely az ottani fiatalok szívére oly nagy hatást gyakorolt. És itt még mindig nincs vége!

Mostanság az AMADE alapítvány is kéri, nyújtsunk támogatást az egyik partnerszervezetünk munkatársainak, aki olyan fiatal lányokat próbálnak megsegíteni, akiket boszorkánynak tartanak Afrikában, Kongóban. Ott jártam tavaly októberben, hogy megnézzem, mi módon segíthetnénk ennek a szervezetnek. Szerzetesnők és munkatársaik egy csoportjának beszéltem a School of Life koncepciójáról. Közben úgy éreztem, mintha éltető, friss levegőhöz jutottak volna ezáltal. Mára megerősödött bennem a meggyőződés, amire az elmúlt évek során jutottam, hogy készen állunk megosztani az elmúlt 20 év munkája során felhalmozódott tapasztalatunkat.»

Sophie de Joy

1997 Október – 2017 Október: 20 évvel később... Az Életet ünnepeljük!

2017 októberében második felében ünnepelte az ACAY fennállásának 20. évfordulóját. Az első ünnep Párizsban volt a Siège Social of Axa csodálatos épületében, melyet az AXA Atout Coeur ajánlott fel ingyenesen számunkra egy estére. A második ünnepünk Manilában a School of Life új házában volt. A húsz évről való megemlékezés az életnek a győzelmének ünneplését jelentette számunkra, az élet győzelmét a kétségbeesés és magárahagyatottság fölött, melyre úgy tűnik, fiatalok százai vannak ítélve.

Párizsban, Georges Renoux-nak, az ACAY France elnökének köszöntőjét követően „történelmi” partnereink tanúságtételei következtek: Yves Meaudre (Mékong Gyermekei), Hugues de Chaunac (ORECA), Anne Meaux (Image 7) és Jérôme Froissart az AMADE Alapítvány részéről. Szintén megtisztelt minket jelenlétével Meriem Abdelli asszony, a marseille-i javítóintézetek által a fiatalok számára nyújtott jogsegélyszolgálat Oktatási Szolgálatának igazgatója. Az államigazgatási szervek részéről Abdelli asszony áttekintést adott az ACAY-nak Franciaországban kifejtett tevékenységéről.

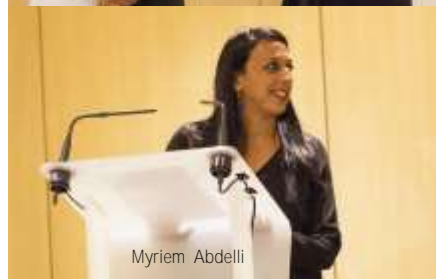
Manilában Tobias püspök (Novaliche Egyházmegye püspöke), Laurent Thorigne (az ACAY France missziójának igazgatója és Carmella Castro ügyvédnő a Consuelo Alapítványtól hozzájárultak ahhoz, hogy még mélyebb legyen a tanúságtételünk. Mindegyikük különböző látószögből beszélt az ACAY és az állami intézmények, vállalatok, alapítványok és további partnerszervezetek közötti együttműködésről. Edith Myriam nővér és Sophie de Jésus nővér a maguk részéről megosztották a jelenlevőkkel, milyen szellemben kezdődött az ACAY misszió. Visszatekintettek a fejlődési szakaszokra, és elmondták, számukra is mennyire lenyűgöző, hogy ez a „Lehetetlen küldetés” hogyan vált az élet győzelmének egyre kiszélesedő folytatásává.

Georges Renoux, az ACAY FRANCE elnöke Thorigné Úr és felesége

Anne Meaux

Myriem Abdelli

Quiterie és Arthur az ACAY France től

Jérôme Froissart

Hugues de Chaunac és Sophie Bordes

Sr Sophie de Jésus nővér családtagjai és barátai

20 év az ACAY misszióval...

Szolgáltak nekünk, hogy a mi kezünk pedig szabad legyen a szolgálatra...

Szerettek minket, hogy most a mi szívünk is megoszthassa ezt a szeretetet...

Formáltak minket, hogy ezentúl mi is taníthassunk másokat...

Beszélggettünk, meghallgattuk egymást, visszajelzéseket adnunk egymásnak, és együtt növekedtünk...

Segítettünk észrevenni a tettek következményeit, hogy a hibákból tanulhassunk...

Együtt álmodtunk, hogy együtt elérhessük a céljainkat.

Ma, együtt elismerhetjük és ünnepelhetjük mindennek a rengeteg munkának a gyümölcseit és eredményeit...

Ez az ACAY ... ez a mi Családunk!

Jack és Amalyn

Az összefogás szívében: barátságok és a segítség öröme állnak. Annak a segítségnek az öröme, hogy fiatalok százainak sikerült újra talpra állni és újra felépíteni saját életüket.

Kezdetben volt egy Igen, egy biankó csekk, amelyet Istennek írtunk alá. Ismeretlen jövő elé néztünk, de mély bizalommal és a szívünkben hordozott bizonyossággal, hogy ez csak az Ő hívása lehet. Az Ő missziója. Az évek során ez az Igen mély gyökereket eresztett. Megismertük a kihívásokat, akadályokat, a szenvedést de a boldogság időszakait és a mély örömet is. Annak az örömet, hogy látjuk Isten munkálkodását, látjuk, ahogy Isten csodákat tesz az életünkben és mindazok életében, akikre Ő ezt a missziót rábízta. A huszadik évfordulóhoz kapcsolódóan a szívemben hordozok egy idézetet Liseieux-i Szent Teréztől: „Óh Istenem, felülmúltad várakozásaimat, és én örökké a Te irgalmadat akarom énekelni.”
Laetitia of Christ nővér

A húsz év során megtapasztalt kegyelem: világosságot gyűjthetünk a sötétségbe, rendet teremthetünk a káoszba, és életet vihetünk oda, ahol a halál uralkodott. „Az ACAY rendkívüli emberekké formál titeket!” Mennyire igazak ezek a szavak, melyek egyik volt tanítványunktól származnak! Akár a program kedvezményezettjeként, segítettként akár az ACAY stábjának önkénteseként, akár adományozóként, szponzorként kapcsolódtok hozzánk, biztosra vehető, hogy ennek a fiúnak a szavai igazak lesznek rátok is! Abban a kegyelemben, amely az ACAY misszió a fényt adó, rendet teremtő és életet fakasztó tevékenysége révén árad, biztosan részesülni fogtok Ti és családtagjaitok is!

Ráhel nővér

«Az AMADE Mondiale, amelynek képviselőit nagy örömmel mutatom be Önöknek ma este, különösen boldogok, hogy itt lehetnek önökkel. Az AMADE az egyik olyan partnerünk, akivel nagy öröm együttműködni, és együtt ünnepelni a 20. évfordulót.

Valamivel több, mint három évvel azután történt, hogy Manilában találkoztam Önnel, Nővér, épp az azt követő napon, ahogy erre az egyébként is a szegénység által sújtott országra lecsapott a Haiyan tájfun.

Engem azonnal meghódított a karizmájával, a kreatív energiájával, a hitével – nemcsak a Mindenható Istenbe, hanem az emberségbe vetett hitével. Azokba vetett hitével, akiket sorsukra hagynak, akik Manila utcáin kallódnak, akiket a börtönben senki sem látogat, vagy akiknek életében állandósult a szenvedés.

Gyorsan letettük az együttműködés alapjait, azzal, hogy besegítettünk a School of Life (Élet Iskolája) működtetésébe. Ezáltal igyekeztünk segítséget nyújtani az erőszakot szenvedett fiatal nőknek a társadalomba való visszaintegrálásban. Minden szempontból rendkívül figyelemreméltó az Önök csapatának az évek alatt összegyűlt szakértelme, amelyet az áldozatoknak az Önökre jellemző empátiával végzett meghallgatása terén szereztek.

Épp a közelmúltban részesülhettünk abban az örömben, hogy részt vehettünk új manilai házuknak a beszerzésében. Az ACAY részéről jól ismert szakértelemmel felújított ház a jövőben ezeket a bántalmazott fiatal nőket fogadja be, és optimális feltételeket biztosít számukra, hogy felkészülhessenek a társadalomba való beilleszkedésre.

Sosem gondoltam volna, hogy valaha ellátogatok a marseille-i börtönbe, de Önöknek köszönhetően ma már rendszeresen megfordulok ott, legalább is a fiatalok részlegében. Innen ered, hogy az AMADE Mondiale partnerségre lépett a Second Chance (Második Esély) Programmal, melyet Franciaországban indítottak el annak az erőnek és eredményeknek a birtokában, melyre a Fülöp-szigeteken a börtönbe került fiúkkal kapcsolatos munkájuk révén tettek szert.

A húsz év az érettségnek egy gyönyörű kora: a szabadság kora, az első számvetések kora, amely korban azonban még bármi megtörténhet. Az ACAY alapjai erősek, masszívak. Az Önök majdhogynem „tudományos” megközelítése az összetört sorsok újjáépítéséhez az emberiség fejlődése számára egy igazi kincseshánya! További sok sikert kívánok az Önökre váró következő kihívásokhoz!»

Részlet Jérôme Froissart-nak az AMADE főtítkárnak beszédéből.

Yves Meaudre és de Chaunac

Laurent Thorigne

Edith Myriam nővér

Msgr Antonio Tobias püspök

Amalyn és Rachel nővér

Carmella Castro ügyvédnő

Korábbi ACAY önkéntesek

Laetitia du Christ nővér

Faisal

Roméo és Zia